

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii“. Matei 5:14.

Anul VI. No. 9

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
5 Martie 1938

Ce ai tu să dai?

de F. M. Tr. de Lidia Dăcaru

„Argint și aur n'am; dar ce am, îți dau...“ Faptele 3:6.

Era un contrast isbitor între poarta templului, numită „frumoasă“, făcută din cel mai prețios metal și sculptată frumos și între cerșetorul olog care era adus în toate zilele și pus lângă ea, ca să ceară milostenie dela cei cari intrau în templu.

Dar încă un contrast și mai mare era poate între înfățișarea simplă a acestor doi apostoli, cari se suiau la templu și între puterea ce se ascundea sub această aparență. Pentru ochii lumii ei nu erau decât doi țărani săraci, dar în ochii lui Dumnezeu erau priviți ca unii cari cunoșteau secretul care poate să deschidă porțile nemărginitelor comori cerești.

La început, când apostolii au stat lângă el și i-au spus să se uite ținta la ei, el a crezut că o să capete dela ei milostenie. Cineva a spus că, poate ologul va fi auzit de undeva despre strângerea banilor care se făcea între creștini, pentru ajutorarea celor lipsiți și poate a crezut că acum o să primească și el ceva. Dar Petru a zis: „Argint și aur n'am, dar ce am, îți dau...“

Ce mângâietoare sunt aceste cuvinte pentru unii din noi cari nu avem nici argintul unei limbi de orator, nici aurul cunoștințelor; cari, ca Moise sau Ieremia, strigă: „Doamne, sunt încă un copil“ sau: „Eu nu pot să vorbesc“. Credeți ceace vă spun, tinerilor, că aurul și argintul sunt lucruri de cari omenirea are mai puțină lipsă. Ea se poate lipsi de aceste metale, mai repede decât de comorile inimii. Și cu toate că nu le ai, cu toate că nu ai niciun talent sau un dar prin care să te deosebești, deși simți că nu ai fi

în stare să potolești strigătul care iese din pieptul aproapelui, totuși, tu poți avea și poți da ceva, ce argintul nu poate cumpăra și aurul nu poate procura, în comparație cu care, toate pietrele prețioase ale lumii sunt fără nicio valoare.

Adu-ți aminte că lumea a fost îmbogățită mai mult prin sărăcia sfinților, decât prin bogăția milionarilor săi. Nu uita că oamenii, ale căror imnuri, cuvinte și fapte sunt cea mai prețioasă moștenire a veacurilor, — ca martirii, reformatorii, profetii, învățătorii și marii conducători de suflete au fost clasați în această mare și nobilă frățietate pe care o reprezenta Petru, când a devenit mijlocul prin care bogățiile Paradisului s'au coborât pe pământ. Acești oameni au dat sânge, lacrimi, căldură spirituală, speranță, dragoste. Ce ai tu să dai?

Ce însemnează aceste cuvinte ale lui Petru: „Ce am?“ Puteți fi siguri că nu s'a gândit la veselia și îndrăsneala lui, nici la multe greșeli cari au întunecat și tulburat uneori acele zile fericite de tovărășie cu Domnul Isus. Acestea ar fi fost niște daruri foarte sărace. El s'a gândit la darul binecuvântat pe care l-a primit prin mâinile Celui Inviat. Nu s'a dus El oare la Tatăl și a primit dela El toată puterea? Nu s'a dus dela ei, pentru ca să le trimită un alt Mângâietor? N'a primit el Duhul sfânt în chipul unor limbi de foc deasupra capului său? Și de atunci e plin de o nouă îndrăsneală. Nu își dădea el seama de o credință în Hristos, în al cărui Nume ologii pot fi vindecați, de o dragoste care era în stare să sufere totul pentru cau-

za lui Isus, de o speranță în zile grele? Aceste lucruri le avea Petru, el știa că le are și știa că le poate da și altora. Bogat în aceste daruri sfinte, el simțea că poate fi un risipitor în ele. În calitatea de moștenitor al Domnului, poate să-L imiteze în dărnicie pe Dumnezeu, care dă tuturor cu mâna largă și fără muștrare.

Nu ai tu nimic din toate acestea? Este ceva în inima ta cu care ai putea îmbogăți această lume săracă și lipsită? Peste tot, în jurul tău, zac cerșetori cari strigă cu glas plângător și întind mâini neputincioase. Vrei să treci singur prin poarta frumoasă a tinereții și a bărbăției, ori vrei să-l ridici pe cerșetorul olog și să-l duci înăuntru cu tine? Bucuria ta va fi îndoită prin a lui, când îl vei auzi laudând pe Dumnezeu și zicând: „O, laudați pe Domnul cu mine, să preamărim împreună numele Lui cel sfânt!“

Ce ai tu, tânără, să dai ce ar putea îmbogăți și ar putea fi o binecuvântare pentru lume? Caută să primești dela Domnul înviat ceva care, toată cultura vieții moderne n'o va putea da niciodată, **curătenia sufletească, iubirea răbdătoare și curajul unei speranțe nevăzute.** Frumusețea în artă, îmbrăcămintea, ori frumusețea trupească, nu vor putea vindeca rana adâncă a lumii. Dacă acestea ar fi totul, oamenii ar zăcea mai departe la poarta „frumoasă“ fără să poată fi ajutați. Dar Hristos îți va da ceva care, deși nu te costă nimic ca s'o primești, va face ca ologii să fugă ca cerbii, iar limba muritor să întoneze imnuri.

Ce ai tu, tinere? Caută ca, în Hristos, să dobândești acea curătenie, acea tărie bărbătească,

(Continuare în pagina 5-a)

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 9. 5 Martie 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străindătate dublu.Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad

Adresa telegrafică: FARUL Arad

Cășier: N. Oncu, Arad, Str. Blănduzlei 4

DELA REDACȚIE

Odată cu apariția săptămânală a FARULUI, vânzarea cu bucată se poate face mult mai bine. FARUL sosește pentru fiecare Duminică și poate fi vândut prin sate și orașe. De aceea apelăm la toți frații cari vreau să răspundă lumina, rugându-i să încerce să vândă FARUL cu bucată. Sunt mulți oameni pe cari nu-i veți putea convinge să plătească abonamentul, dar cari vor fi gata să cumpere un număr dacă îi veți îmbia cu el.

Sute de bucăți s'au vândut și anul trecut din fiecare număr și acum se va putea face acest lucru mult mai bine.

Odată cu primele numere vă trimitem și îndrumări despre prețul, felul de vânzare și de plată al foilor.

Primul număr pe care îl primiți spre a încerca să-l vindeți, nu trebuie să-l plătiți.

Prin urmare, cei ce doriți să încercați acest lucru, sunteți rugați să ne scrieți câte bucăți să vă trimitem la început! Dacă veți vedea că nu le puteți vinde, ne veți scrie să nu vă mai trimitem. Deci încercați, căci nu vă costă nimic, dar puteți face mult spre slava lui Hristos!

(Urmare din col. III-a)

neri în lucrul sfânt și să pui la lucru jumătatea cea mai bună din biserică, — surorile, — prin Societatea Femeilor.

Da, un păstor, nu-și gătește lucrul când se pogoară dela amvon. Lucrul său cel mai mare îl face peste săptămână, din familie în familie și dela suflet la suflet. Dar pentru aceasta, trebuie să primească o astfel de plată, care să-l elibereze de lucrurile pământești pentru a se jertfi cu totul celor spirituale. **I. Cocuț.**

FRĂȚII DIN ARDUȘAT, jud. Sata Mare, au avut o mare bucurie în 30 Ian, când au avut musafiri din trei comune și s'a servit Cina Domnului.

Obligațiile unui păstor

Am văzut în articolele din trecut ce calități trebuie să aibă un predicator și faptul că bisericile sunt datoare să-l plătească. Vrem să vedem acum, care e ocupația sau datoria unui păstor al sufletelor.

1. Predicarea Evangheliei.

Acest lucru e știut de toată lumea. Totuși dacă punem întrebarea: ce e Evanghelia? vedem că lucrurile sunt mai adânci puțin. Multe lucruri se spun dela amvone cari n'au nimic de a face cu Evanghelia adevărată. Un predicator trebuie să știe **ce e Evanghelia** și s'o dea poporului. Pe de altă parte, trebuie să dea **totdeauna hrană proaspătă** poporului. Ceea ce înseamnă că el trebuie să fie un bun lucrător spiritual, adică să știe face predici bune. Lucrul acesta e foarte greu. Trebuie mult studiu, multă citire, multă gândire și multă rugăciune. Numai așa vor putea fi predicile pline de foc și de lumină. Numai așa vor putea convinge mintea și încălzi inima. Dar când amvonul e rece, cei de pe scaun au înghețat deabinelea.

2. Vizitarea familiilor. S'o spunem dela început ca, cu tot prețul mare pe care îl au predicile, acel păstor care se mulțumește cu lucrul dela amvon, nu-și face nici jumătate din datorie. Să mergi de câteva ori pe săptămână la amvon și să îți câteva vorbiri, nu înseamnă că ești păstor. — Există un alt lucru care e tot atât de însemnat, dar e mult mai greu de făcut: **vizitarea familiilor.** Pavel apostolul a fost un adevărat păstor în Efes, timp de trei ani. El nu s'a mulțumit să predice Evanghelia în timp de sărbători, ci a mers din casa în casă cu ea. El le spune că i-a învățat „înaintea norodului”, adică în școala lui Tiran, „și în case”, Faptele 20:20, adică din familie în familie. Un lucru nespuse de prețios și absolut necesar se poate face pe această cale și bisericile cari plătesc un predicator, au dreptul să-i pretindă să facă acest lucru. Sunt în această privință, două feluri de vizite: obișnuite și speciale. Prin vizite speciale le înțelegem pe acelea unde e un bolnav, unde s'a ivit în familie o neînțelegerere sau unde e vreun caz de disciplină. În aceste locuri păs-

torul trebuie să meargă imediat. Prin mijlocirea sa personală, va face mai mult să împace pe frați și surori, decât zeci de comitete. Dar afară de aceste vizite, trebuie să fie cele obișnuite când păstorul ajunge la o lună, sau la două în fiecare familie din biserică sau bisericile sale.

O greutate se ivește pentru cel ce are mai multe biserici. Aici se cere o jertfă mai mare, dar lucrul nu trebuie lăsat nefăcut. Păstorul trebuie să stea mai multe zile în fiecare comună unde va vizita familiile.

3. Aducerea sufletelor la Hristos. Sigur că în toate predicile, predicatorul trebuie să încerce să aducă pe cei pierduți la Domnul. Dar noi, predicatorii, suntem ispitiți să ne mulțumim cu atât și să lăsăm la o parte cea mai minunată metodă de a lucra cu oamenii: **metoda personală.** Pavel a fost un maestru în această privință. El le spune Efesenilor: „... aduceți-vă aminte ca timp de trei ani, zi și noapte, n'am încetat să sfătuiesc cu lacrimi **pe fiecare din voi**” (Faptele 20:31). Citește frate predicator, încă odată cuvintele acestea și pune-le față în față cu lucrarea ta. El a știut ce înseamnă să mergi dela om la om, cu Evanghelia. Dr. Clifford, marele predicator și orator baptist, atunci când lumea îl admira mai mult pentru predicile sale, a spus: „Cea mai mare lucrare a mea pentru Domnul am făcut-o stând de vorbă cu oamenii, unul câte unul”. Numai acela e un păstor adevărat, **care a condus el personal mai multe suflete la Hristos**, care e el însuși un pescar de oameni, și ceea ce e mai minunat e că membrii, văzând pilda sa, vor lupta și ei, fiecare, să aducă suflete la Domnul!

4.) Să dea altora de lucru. Predicatorul trebuie să lupte să aibă o biserică lucrătoare. De aceea trebuie să cunoască valoarea Școalelor Duminicale, a Societății Tineretului și a Societății Femeilor. În aceste organizații el poate pune la lucru zeci de frați și de surori. E o lucrare mare să zidești învățătoare și învățători buni și destoinici la Școala Duminicală, să folosești Societatea Tineretului pentru a crește pe ti-

(Continuare în col. I-a)

CIPRIAN

de L. C. Sezonov

Lumea în care a trăit episcopul CIPRIAN, a fost lumea idolilor sau zeilor. Pe vremea lui a apărut o carte intitulată: „QUOD IDOLA DEI NON SINT”, adică Idolii nu sunt Dumnezeii. Autorul cărții de mai sus spune, că zeii sau idolii la început erau regi, cari îndată ce au murit începuseră să fie adorați de poporul lor. Astfel s'au zidit temple, s'au făcut icoane, s'au adus jertfe și s'au fixat sărbători în cinstea lor. Apollo, scrie autorul, a păscut turmele la Ademet, Neptun, a zidit zidurile pentru Laomedon, peștera lui Jupiter poate fi văzută și astăzi în Creta, etc. Ciprian însă credea că idolii sunt duhurile necurate cari silesc pe oameni să li se închine lor și nu lui Dumnezeu. O parte importantă din lumea păgână au fost luptele între gladiatori, adică oameni, cari, în văzul tuturor se luptau între ei până la moarte. „Omul este jungăhiat”, scrie Ciprian, „ca omul să poată fi lăudat și dibăcia care poate ucide mai bine este socotită ca un exercițiu al artei”. Într'adevăr a fost nevoie de religia lui Hristos ca să se poată face deosebirea între crimă, tortură și sport. Era o lume plină de răutate. Totul era pângărit. La cine să te plângi, se întreabă Ciprian? Stăpânului? El te înșală. Judecătorului? El își vinde sentința lui. Crime se văd peste tot locul. Unul calcă testamentul, altul face un jurământ fals; copiii sunt despuiați de moștenirile lor. Orice frică de lege a dispărut. Rușinea și depravarea crașelor romane sunt bine cunoscute celor care se ocupă cu Istoria antică.

Pocăința lui Ciprian

Într'o astfel de lume și oameni s-a născut Ciprian Thascius. Data și locul nașterii lui Ciprian nu ne este cunoscut, dar se crede că a fost cam pela 200 în apropierea orașului Cartagena. Părinții săi au fost foarte bogați și nobili. Deaceea Ciprian, ca orice copil de familie bogată, avea de urmat două profesii, — armată sau advocatură. El a urmat advocatura și retorica și astfel a ajuns unul din cei mai vestiți advocați și juriști ai timpului său. După pocăința sa Ciprian a ajuns gloria și trofeul Creștinismului.

Imprejurările în care Ciprian a cunoscut pe Domnul Isus, nu prea ne sunt cunoscute. Se pare că un oarecare Ceciliu, presbiter creștin, a avut o puternică și binefăcătoare înrăurire asupra avocatului Ciprian. Cine a fost Ceciliu, care a adus la Domnul pe Ciprian, noi nu știm. El a dispărut asemenea multor altor pescari umili de oameni, de pe orizontul Bisericii, cari au adus pe cineva la Domnul, care a devenit o lumină arzândă și stralucitoare. Dar una știm și anume, că lucrul personal, prietenia și dragostea creștină și mărturisirea simplă a necunoscutului Ceciliu, a dat lumii creștine pe Ciprian. Pocăința lui Ciprian a fost biblică și complectă. Îndată după pocăință, fără nici o întârziere, a trecut cu totul și pe față de partea creștinilor. Fiind foarte bogat, acest vestit avocat și jurist roman și-a vândut toată averea și-a dat-o săracilor, intrând personal într'o viață de serviciu, post, rugăciune, predicare și cercetarea stăruitoare a Scripturilor.

Decizia lui Valerian

Ciprian a depus o muncă rodnică și bogată pentru Impărăția lui Hristos, care a stârnit gelozia

și, mai târziu, ura păgânilor contra lui. În anul 250, păgânii începură din ce în ce mai sgomotos și în public, să ceară moartea lui Ciprian, strigând pe străzile orașului: „Ciprian la lei! Ciprian la lei!” Însă la îndemnul Bisericii, Ciprian fugi din oraș și pentru un timp dispăre și se ascunde la țară. După vreun an de zile, când duhul prigonitorii mai adormi puțin, Ciprian se reîntoarce din nou la biserica lui din Cartagena. Aici timp de aproape șase ani episcopul Ciprian lucră neturburat de nimeni până în Iunie 257, când fu arestat. Valerian, cezarul roman, la început se purtă drept cu creștinii, dar la îndemnul lui Macrian, primul său sfetnic, porni o prigoană de distrugere contra creștinismului, socotindu-l primejdios pentru unitatea și siguranța imperiului roman. Astfel, în anul 257, semnă Decizia contra creștinilor. Decizia lui Valerian urmărirea nimicirea conducătorilor creștini și împiedecarea adunărilor creștine, crezând că, în felul acesta, credincioșii neavând cine să-i conducă și nici puțința de a se aduna laolaltă, se vor reîntoarce cu toții la vechii lor zei.

Va urma:

Judecata lui Ciprian

„CE, ȘTIU CREDINCIOȘII CE-I VIAȚA?”

de G. G. Gălcă

Cu întrebarea, d-tale, firește că vrei să spui: oamenii ăștia nu știu ce-i viața și de asta au ajuns credincioși.

Dar eu îți spun că d-ta poți să nu știi ce au cei credincioși din viață, fiindcă nu faci parte din ceata lor. Asta nu înseamnă însă că, dacă d-ta nu știi ce au ei din viață, ei n'au nimic. Trebuie să știi că ei nu-și pot închipui că se mai poate găsi altă fericire și bucurie adevărată, în afară de viața pe care o duc ei. Ei cred că toți cei ce nu caută fericirea acolo unde o caută ei, n'o pot dobândi niciodată. Bieții oameni, zici d-ta, sunt vrednici de milă! Nu este oare adevărat că așa te gândești și tocmai aceasta vrei să spui? Vreu însă să-ți pun o întrebare: Fii sincer și spune ce ai d-ta de la viață? Îți dă ea, în adevăr, ce cauți? Ești d-ta fericit și mulțumit? Să știi că noi „credincioșii” stăm mult mai bine cu privire la

această întrebare decât d-ta. Noi toți am căutat odată fericirea, am căutat-o zadarnic, însă acolo unde o cauți și d-ta, adică în lume. Unul într'un fel, altul altfel, dar toți am căutat-o în lume.

Așa că noi știm totul din viața noastră. Știm ce înseamnă căutarea fericirii, pentru accia cari o caută acolo unde am căutat-o odată și noi.

Știm ce înseamnă înșelăciunea plăcerilor pe care ni le dă munca, cinstea, iubirea, banii, averea și lumea. Știm cât de goală rămâne inima, cu toate că are din toate acestea mai mult decât îi trebuie. Dar d-ta nu cunoști încă nimic din fericirea adâncă pe care o are credinciosul.

Nu știi deloc ce cuprind cuvintele: El a iertat vina păcatului meu și mi-a dăruit mântuirea, viața veșnică. Nu înțelegi nimic din cântecul, pe care-l cântăm

(Continuare în pagina 5-a)

A STĂPĂNI ÎMPREJURĂRILE

Mai curând, ori mai târziu, într'un fel sau altul, celor mai mulți dintre noi li se înfățișează această problemă: a munci, a-ți împlini datoriile în situațiuni grele și în împrejurări potrivnice. Vine o zi, în care trebuie să lucrăm, poate chiar cea mai însemnată parte din lucrul nostru, prin greutăți și apăsări.

Printre cei cari au cunoscut această problemă este și John Bunyan. În 1660 a fost condamnat la doisprezece ani închisoare. Chiar din primele săptămâni de închisoare, s'a hotărât să scrie cartea numită „Călătoria Creștinului”. Incurajarea și ajutorul de care avea nevoie pentru împlinirea acestui lucru, nu era de unde să le capete. Totuși în starca aceea desnădăjduit de neprielnică, el scrisese cartea care îl făcu nemuritor.

La fel, aproape fiecare om se găsește la un moment dat silit să lucreze în împrejurări nespuse de grele. Toate par a fi împotriva lui. Imboldul și incurajarea deasemenea îi sunt răpite.

Cum putem dar, să ne menținem puterea de muncă atunci, când ne întâmpină grijurile, nenorocirile, oboseala și nepăsarea oamenilor?

Primul nostru gând, când vine nenorocirea, este de a cerceta cum și de ce s'a întâmplat, cecece s'a întâmplat. Câteodată acest efort are foloasele lui, dar de cele mai multe ori, este deadreptul vătămător. El conduce la milă de sine, la regret zadarnic și aproape întotdeauna creiază o stare de spirit încurcată și disperată.

Trebuie deci, să încetăm de a căuta explicația propriilor noastre greutăți. Multe din stările grele ale vieții nu pot fi explicate. Ele pot fi doar îndurate, stăpânite și încetut cu încetul, uitate. Odată ce am învățat acest adevăr, odată ce ne-am hotărât să întrebuițăm puterea noastră mai curând în a stăpâni viața decât în a o explica, am făcut primul și cel mai învederat pas către înfăptuire.

Al doilea gând, de câte ori ne aflăm în împrejurări grele, e de a dori să schimbăm locul cu alții. Găsindu-ne obligați să trecem prin dificultăți, începem să privim cu ură la aceia cari lucrează, sau cel puțin par că lucrează, în locuri ideale. Ce ușor ar fi să învăț dacă n'ar trebui să-mi câștig existența în același timp! Ce simplu ar fi să-mi împlinesc datoriile, dacă aș fi în locul cutăruia!

Asemenea gânduri ascund un grav pericol. Ele ne abat puterea dela lucrul nostru și comparându-ne mereu cu alții mai bine așezați decât noi, devenim pismași, desnădăjduți și nemulțumiți. Aceste gânduri ne răpesc adevărata putere, adevărata încredere în noi, de care avem nevoie pentru a duce la capăt lucrul nostru, oricare ar fi el.

Dar, în afară de cele spuse mai sus, sunt încă trei silințe pe cari trebuie să le facem atunci când întâmpinăm greutăți în drumul nostru. Dacă studiem viața oamenilor cari au reușit în lupta lor contra împrejurărilor rele, găsim că au întrebuițat, în mod conștient sau nu, această metodă.

Pentru a începe, să ne reamintim că în noi zac rezerve însemnate de putere trupeză și spirituală. În organismul nostru sunt mijloace admirabile de a menține stabilitatea corpului, provizii minunate de apărare contra atacurilor.

Paralel cu aceste rezerve de putere fizică, există în noi rezerve asemănătoare de putere spirituală și mintală. Cine n'a observat următorul fapt? Simțim că în calea noastră se ridică o nenorocire. Ne străduim să fugim de ea, să amânăm răul care se apropie. Căutăm o mică scăpare, plângem și ne rugăm, crezând că nu vom putea supraviețui supărării.

Dar, când lovitura cade, inimile noastre sunt liniștite. Și aceasta nu pentru că durerea nu e puternică, nu pentru că nu i-am simțit tăietura, ci numai pentru că ea poate fi suportată.

Lucrezi din greu? Te lupți contra greutăților? Ti-e teamă că trupul tău și mintea ta nu sunt destul de puternice pentru a face față opinițiilor? — Curaj! — Corpul și sufletul tău n'au fost sortite unui traiu fără grijuri. Spiritul tău n'a fost plănuit pentru o lume ușoară. Tu ai fost făcut pentru a întâmpina și-a stăpâni împrejurările. Poți face față vieții și oricărei împrejurări pe care ea o crează, cu încredere. Tocmai pentru asemenea crize au fost hotărâte puterile tale.

A doua silință este următoarea: să învățăm să despărțim unul de altul, diferitele câmpuri ale vieții și gândului nostru. În viața omului de astăzi, există o mulțime de interese și răspunderi, din cari decurg greutăți și îngrijorări diferite. Mai întâi slujba sa, familia sa, părinții și problemele lor, frații, surorile cu dificultățile lor, apoi prietenii, ocupațiile secundare, etc. Sufletul omului și inima sa au multe subdiviziuni, după cum o corabie are multe compartimente.

Dacă acest om este silit să lucreze în condițiuni grele și dacă vrea să fie în stare să-și împlinească bine datoriile sale în ciuda piedicilor, el trebuie să ridice ziduri de despărțire între diferitele sale interese. Numai așa va putea părăsi unele probleme și rezolva altele cu perfectă liniște. În caz că nu poate să-și despărță câmpurile de activitate și gândire, o pierdere dintr'o anumită direcție, se va întinde și asupra celorlalte coplesind întreaga viață a sârmanului om. Destinicia noastră de a ne împlini datoriile în împrejurări neprielnice, atârnă în mare măsură, de puterea

noastră de a despărți un interes de altul, o răspundere de alta, o îngrijorare de alta. Cu mult înainte, un proiet evreu, Ezechiel, scrie liniștit: „... scara mi-a murit nevasta. A doua zi dimineața am făcut cum mi se poruncise.” Ezechiel a știut să împiedice durerea de a-i cuprinde întreaga viață, putând împlini astfel ceea ce Dumnezeu cerea dela el.

Tu și eu, practicând cu răbdare controlul atenției și stăpânirea simțurilor, putem fi în stare să ne îndeplinim datoriile în orice condiții.

Al treilea lucru, pe care orice om trebuie să-l facă, este acesta: să ne îngăduim dese clipe de retragere și liniște. Trebuie să ne învățăm arta de a ne odihni nu numai cu corpul, ci și cu sufletul.

Isus a avut o înțelegere adâncă a naturii omenesti. El spune: „Intră în odăta ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău care este în ascuns”. A închide ușa înseamnă a lăsa în afară orice lucru, orice ins, pentru a avea deplină singurătate și liniște. Prin asemenea lucruri, Isus a dobândit acea pace și liniște launtrică, acea măsură spirituală care L-au făcut în stare să întâmpine nenumăratele cerințe ale istovitoarei Sale vieți.

Suntem obligați să ne continuăm munca chiar atunci când sufletul e îndurerat? Trăim într'un loc dela care nu putem aștepta nici o mângere?

Atunci, noi avem mai multă nevoie decât alții de clipe, în cari să fim singuri cu noi înșine, și cu Isus, clipe în care încrederea să se poată destinde și tumultul nostru să se potolească.

Fără asemenea clipe, căutate de bunăvoie în fiecare zi, viața noastră va deveni nespuse de oboșitoare.

Cu asemenea clipe, putem găsi în noi înșine și în Dumnezeu — liniștea, perspectiva și răbdarea de care avem nevoie.

După J. G. G. de M. C. studentă

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți**

la

**Francisc
Keckés**

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No 16

BISERICA BAPT. din Tauți, jud. Acad. a ținut la 2 Febr., un bolez oficial de fr. F. Iov. din Curtici, ajutat de fr. Birău din Ciued și Gh. Moț din Nadaș. Serviciul a fost împodobit cu muzica și corul din loc.

„Numai 3 zile să aud”

de Petru Truța

În „CHRISTIAN ADVOCATE”, o revistă religioasă, s'a scris un articol care mișcă inima, de către un sfânt a lui Dumnezeu, care este surd. El scrie ceea ce ar face el, dacă ar putea să audă numai trei zile.

Noi nu prețuim bunătățile lui Dumnezeu față de noi, numai atunci, când ni se răpește ceva din puterile trupești. Primim atâtea binecuvântări fără să mulțumim în fiecare zi lui Dumnezeu, pentru fiecare dar bun. Fiecare zi ar trebui să fie „o zi de mulțumire”.

Acest om surd a spus că, dacă ar putea auzi numai 3 zile, le-ar folosi în felul următor:

Aș vrea să petrec una din cele 3 zile ale mele, acasă, în mijlocul familiei, înconjurat de prea-iubiții mei, cari atâtea timp au fost urechile mele, a căror răbdare față de mine a fost atât de imbelșugată, a căror iubire față de mine n'a cunoscut margini și pentru a căror ajutor pe căi atât ce nenumărate, datoresc atât de mult, încât nu sper să o pot plăti vreodată. Mi-ar plăcea să aud glasul soției mele și al copiilor mei, a căror amintire, dulce, cum nu se poate spune, o am ascunsă ca pe o piatră prețioasă în cutia inimei mele.

Aș spera că unii din prietenii noștri vor trece pe la noi în careva timp al zilei, ca să pot asculta la convorbirea lor, să ascult mai degrabă decât să discut, pentru că sunt numai 3 zile în care pot auzi. Cred, că nu aș avea prea mult grija să petrec multe momente ascultând le sunetele proprii mele voci. Acum ar fi frumos să fiu în stare să intru în convorbire fără frica de a intrerupe pe cineva.

Prima mea zi în care aș auzi, aș petrece-o ascultând cu urechi nesățioase, muzica vocilor omenești, pentru că la urma urmei, vorbirea este una din însușirile deosebite ale omului și mă indoiesc dacă pământul cunoaște sunete mai dulci. La sfârșitul zilei, aș dori ca familia mea să fie împreună în jurul altarului familiei, și după ce am petrecut câteva timp vorbind numai despre aceea ce este interesant pentru noi și cântând laolaltă după cum făceam altădată, am celi apoi din cartea sfântă și ne-am prosternut în rugăciune înaintea Celui dela care se revărsă toate binecuvântările.

Aș vrea ca a doua zi, în care aș auzi, să fie Duminică, ca să aducă cu ea prilejul sfânt de a mă închina în Casa lui Dumnezeu. Aș vrea să merg desigur la propria mea biserică, pentru ca să mă închin lui Dumnezeu laolaltă cu frații mei, prin a căror răbdare, dragoste și rugăciune, am fost încurajat în serviciul meu umil, mai bine cu 20 de ani.

Oricine ar fi predicatorul, aș vrea să

predice Evanghelia. Aș vrea să aud despre religia din timpurile vechi, vestită cu frică de Domnul de către cineva care a trăit-o în inima lui. O, eu am înfometat oșă de mult după Evanghelie!

Mi-ar plăcea să aud corul cântând, unul sau două imnuri, poate un solo, cântat pentru gloria lui Dumnezeu. Dar, mai presus de toate, mi-ar plăcea să aud întreaga adunare cântând cântările vechi, cari au fost spre inspirația multora dealungul anilor, să aud tot poporul unindu-și vocea lor într'un glorios unison de slavă cerească. Dintre toate lucrurile legate de lucrarea mea în biserică, cântările sunt lucrul după care doresc mai mult.

Aș vrea ca ziua ultimă a mea în care aș mai putea auzi, să fie o zi cu soare, primăvara, ca să mă pot duce departe, sub cerul deschis și să ascult învătătura naturii. Ce bucurie aș mai avea să mai alerg peste dealuri și câmpii și să aud din nou mulțimea sunețelor și cântărilor, cari se pot auzi într'o zi de Aprilie.

Și aș vrea ca aceasta ultimă zi a mea, să se sfârșească cu o furtună, ca să mai

pot auzi odată sunetul și bubuitul tunetului; artileria cerească deslănțută și în acțiune; iar la urmă; să adorm la murmurul dulce și bătutul stropilor de ploaie, pe acoperiș și la noapte bană al celor iubii, sunând în urechile mele, că mâine și toate zilele cari vor veni, vor fi izchise pentru toate sunetele, pentru toate cântările.

În toate aceste 3 zile nouitate, aș vrea să fie cu mine soția mea. Ea a fost cu mine dealungul anilor de tăcere; a stat alături de mine întotdeauna cu mândă răbdare și niciodată suspinând sau plângând; cu multă bunătate m'a ajutat pe orice cale cu putință. Fără ajutorul ei, n'aș fi trăit mai departe. Pe umerit ei a apăsai sarcina mui grea. De aceea aș vrea desigur ca să fie cu mine în fiecare moment de aur dealungul celor 3 zile ale mele, și cu mâna ei într'a mea, când ultima zi a plecat, m'aș întoarce înapoi pe cărarea adâncii tăceri, știind bine, că în ea încă mai am un tezaur mai mare decât toate bogățiile lumii. „Dragostea este totdeauna binul cel mai mare al vieții”.

CE AI TU SĂ DAI?

(Urmare din pag. 1-a)

aceia autoritate, care poate să alunge duhurile necurate, aceea putere în rugăciune care este caracteristica celei mai înalte vieți. Poate cu timpul vei aduna aur, dar aceasta nu te va ajuta să fii o mai mare binecuvântare pentru alții, decât acum când nu ai nimic din bogățiile lumesti. Sărac, tu poți îmbogăți pe oameni dacă ai găsit Mărgăritarul Prețios și prin credință, ai învățat cum să te folosești de nemăsuratele bogății păstrate în divinul Mântuitor.

Vizitând odată Vaticanul (cetatea Papii), Thomas Aquinas, a găsit pe Papa supravieghind socotelele unor mari sume de bani. „Vezi”, i-a spus Papa lui Aquinas, „a trecut vremea, când biserica spunea ca Petru: „Aur și argint n'am...” — „Da”, a răspuns Aquinas, „dar poate ea spune și acum ologului: „Scoală-te și umblă?” Dar să știți, scumpi tineri, că bogăția nu te împiedcă de a primi puterea cerească și a vindeca sufletele oloage de păcat. Întrebarea cea mare e: Dăm noi ce avem? Avem Evanghelia, avem pe Isus, avem lumina cerească. Mâna lumii oloagă stă întinsă spre noi. Ce faci tu, iubite cititor, pentru ea?

„Ce, știu credincioșii ce-i viața?”

(Urmare din pag. 3-a)

noii cu atâtea foc: „O scumpă zi, când te-am primit, Isuse Salvatorul meu”. Să știi însă, că și pentru d-ta va veni o clipă în viață, când vei recunoaște: „Totul este zadarnic, tot după ce am ales până acum! Toate n'au fost decât o înșelăciune”. Poate că această clipă va veni mai repede decât îți închipuiești d-ta. Ia seama să nu faci și d-ta parte dintre aceia cari vor să silească viața să le dea ceea ce nu poate cu niciun chip să dea, sau dintre aceia cari caută să se amestească cu plăceri, ori dintre aceia cari se rătăcesc și rămân amărâți și întunecați pentru o veșnicie întreagă. Să dea Dumnezeu să cauți pe Acela pe care încă nu-L cunoști și să găsești fericirea pe care cei credincioși o au și pe care d-ta încă n'o cunoști.

Sunt încredințat că atunci vei face parte și d-ta dintre aceia care pot să cânte:

Niciunui din cei ce-au venit la El,

Niciunui, niciunui,

Nu-i pare rău c'a primit pe Isus:

Niciunui, niciunui.

Din lumea largă

Contingentul 1938, se va încorpora la 10 Martie 1938. În privința aceasta M. Sa Regele, a semnat un decret lege.

Germania va cumpăra din România trei mii de vagoane de grâu și 15.675 porci.

Archiepiscopul bisericii anglicane într-o biserică baptistă. În 30 Ianuarie arhiepiscopul bisericii de stat din Anglia, a vorbit într-o biserică baptistă. El a spus între altele: „Trebuie să lucrăm cu toții împreună pentru cauza religiei creștine și pentru puterea ei în poporul nostru”.

Apropiere între Anglia și Italia. Primul ministru al Angliei a început tratative cu d. Mussolini pentru o apropiere între cele două țări. Acest fapt a făcut pe d. Eden, fostul ministru de externe al Angliei, să demisioneze. El crede, că Anglia nu trebuie să facă niciun pas în această privință, înainte ca Italia să-și retragă orice ajutor din războiul din Spania. Primul ministru al Angliei e de părerea contrară. Statele Unite nu văd cu ochi buni apropierea între Anglia și Italia, pentru că ele sunt împotriva recunoașterii ocupării Abisiniiei de către Italiani.

Unirea dintre Austria și Germania. D. Hitler lucrează de ani de zile ca să poată nimici Austria ca țară independentă și să unească poporul ei cu Germania. Aceasta ar face statul german foarte puternic în Europa și în curând ar putea cuceri și Cehoslovacia. Ultima întrevvedere dintre cancelarul Hitler și primul ministru al Austriei, a însemnat un pas înainte în această privință. Anglia și Franța sunt foarte neliniștite de creșterea puterii Germaniei în Europa centrală.

Religia în Noua Constituție. Publicăm mai jos acele articole din Constituția nouă cari se ocupă de religii:

ART. 4. — Toți Românii, fără deosebire de origine etnică și credință religioasă, sunt datori: a socoti Patria drept cel mai de seamă temel al rostului lor în viață, a se jertfi pentru apărarea integrității, independenței și demnității ei; a contribui prin murca lor la înălțarea ei morală și propagarea ei economică; a îndeplini cu credință sarcinile obștești ce li se impun prin legi și

a contribui de bună voie la împlinirea sarcinilor publice fără de care ființa Statului nu poate viețui.

ART. 5. — Toți cetățenii români, fără deosebire de origine etnică și credință religioasă, sunt egali înaintea legii, datorându-i respect și supunere.

Nimeni nu se poate socoti deslegat de îndatoririle sale civile ori militare, publice ori particulare, pe temeiul credinței sale religioase sau de orice alt fel.

ART. 8. — Este oprit preoților de orice rit și credință religioasă, a pune autoritatea lor spirituală în slujba propagandei politice, atât în locașurile destinate cultului și funcțiunilor oficiale, cât și în afară de ele.

Propaganda politică, în locașurile desinate cultului, ori cu prilejul manifestațiunilor religioase, nu este îngăduită nimănui.

Orice asociațiune politică pe temeiuri ori pretexte religioase este oprită.

În afară de persoanele, de condițiunile și de formele prevăzute în legi, nimeni nu poate lua ori presta jurăminte de credință.

ART. 10. — Românii se bucură de libertatea conștiinței, de libertatea muncii, de libertatea învățământului, de libertatea presei, de libertatea întrunirilor, de libertatea asociație și de toate libertățile din care decurg drepturi, în condițiunile statornicite prin legi.

ART. 19. — Libertatea conștiinței este absolută.

Statul garantează tuturor cultelor o deopotrivă libertate și protecțiune, întrucât exercitiul lor nu aduce atingerea ordinii publice, bunelor moravuri și Siguranței Statului.

Biserica ortodoxă creștină și cea greco-catolică sunt biserici românești. Religia creștină ortodoxă fiind religia marelui majorității a Românilor, biserica ortodoxă este biserica dominantă în Statul Român, iar cea greco-catolică are întâietate față de celelalte culte.

Biserica ortodoxă română este și rămână neatârnată de orice chiriarchie străină, păstrându-și însă unitatea, în privința dogmelor, cu biserica ecumenică a Răsăritului.

Chestiunile spirituale și cano-

nice ale bisericii ortodoxe române țin de o singură autoritate sinodală centrală.

Raporturile dintre diferite culte și Stat sunt de domeniul legilor speciale.

ART. 20. — Actele stării civile sunt de atribuția legii civile.

Intocmirea acestor acte va trebui să preceadă totdeauna binecuvântarea religioasă, care este obligatorie pentru toți membrii cultelor.

ART. 21. — Învățământul este liber în condițiunile stabilite prin legi speciale și întru cât nu va fi contrar bunelor moravuri, ordinii publice și intereselor de Stat.

Învățământul primar este obligator. În școlile Statului acest învățământ va fi gratuit.

ART. 22. — Constituția garantează fiecăruia, în limitele și condițiunile legii, libertatea de a comunica și publica ideile și opiniunile sale, prin grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin orice alte mijloace.

DELA UNIUNE

Rugăm din nou pe frații conducători de biserică să taie din FARUL toate sfaturile pe cari le dăm aici la rubrica Uniunii și să se conforme lor. Am dat de atâtea ori îndrumări ce să facă frații când li se închide biserică, sau au greutăți cu trecerile, etc., etc., și totuși primim scrisori cerând sfaturi. Ori noi tocmai de aceea publicăm aceste informații în FARUL ca să nu se piardă vreme și bani cu scrisorile.

Situația noastră în fața autorităților e aceeași. Decizia No. 4781—1937 e suspendată în ce privește baptiștii fără termen și o comisie din Onor. Ministerul de Culte lucrează la clarificarea situației juridice a baptiștilor. Uniunea noastră face tot ce îi stă în putință ca să ajungem să fim recunoscuți de cult pe toată țara.

RECUNOAȘTEM cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Convenția Baptistă Basarabia, 1505 lei. Bis. Arionestii, 50 lei. Bis. Sângeorgiul de Meseș, 100 lei. Bis. Rusova Veche, 200 lei. Bis. Gherteniș, Timiș, 110 lei. Bis. Buciumi, Sălaj, 70 lei. Bis. Moșaneți, Holin, 106 lei. Bis. Zarojani, Holin, 54 lei. Bis. Macarovea, 20 lei. Sau publicat toate sumele primite până la data de 25 Februarie 1938. Casier: N. Oncu, Str. Blanduziei 4, Arad.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

COMUNITATEA DE IAȘI și-a ținut conferința anuală, la 13 Febr., la Iași, în una din cele mai frumoase săli din oraș. Iată ce serie ziarul „Opinia” din Iași, cu privire la această serbare: De dimineață, la orele 10, d. S. Andruciuc din Vânători, a ținut o oră de rugăciune pentru M. S. Regele Carol al II-lea, pentru autoritățile civile și militare și pentru țară, iar d. N. Sava a ținut o predică pentru zidirea sufletească a credincioșilor, cu tema: „Isus în viața creștinilor”. După masă serbarea s'a deschis cu Imnul Regal. Tânărul C. Sava a citit o conferință despre misiunea tineretului creștin, iar d. N. Sava a conferențiat despre: „Isus, pacea lumii”.

A doua zi adunarea generală, compusă din 60 de delegați, din 9 comune, a ales un comitet de 7 membri, o misiune pentru educația sursurilor din comunitate, pe sora M. Socolor, bacalaureată, s'au dat instrucțiuni credincioșilor să nu se amestece în luptele partidelor politice și s'a aranjat starea bănească a comunității. În aceste adunări, au luat parte reprezentanții Siguranței, cari au lădat spiritul creștinesc și disciplinat al bap-tiștilor.

A TRECUT DIN VIAȚĂ sora Maria Roman, la 16 Febr. în Inand, jud. Bihor. La înmormântare a luat parte toată comuna, căci e pentru prima oară, când s'a predicat Evanghelia în public, în această comună. Serviciul a fost condus de fr. D. Gheorghe, L. Ioan, Hălmăgean M. Dumitru, R. Ioan și F. Dumitru.

IN BIS BAIJA MARE jud. Satu Mare s'a adunat, la 13 Febr., comitetul cercului pentru consfătuire. Ca vorbitori au fost frații I. Cîrț, I. Crișan, T. Bură și N. Miclăuș, din subiectul, „Lucrarea Duhului Sfânt”. Corul din loc, condus de fr. Maroșau, a împodobit serviciul cu cântări de laudă.

FRĂȚII DIN BISERICA BAPTISTĂ BAIJA MARE, jud. Satu Mare, majoritatea lucrători în mine și servitori, ar dori să-și zidească o casă de rugăciune, pentru care apelează la bunăvoința fraților din țară. Ajutoarele să fie trimise pe adresa. Costin Mihai, Baia Mare, str. Valea Roșie 185, jud. Satu-Mare.

LA ANINA jud. Caraș s'a ținut căsătoria religioasă a fr. I. Borcean cu sora A. Nicola, la 13 Febr. Actul căsătoriei a fost îndeplinit de către fr. N. Craiovean, iar programul a fost condus de fr. I. Izvenariu. A cântat corul din loc, condus de fr. Gh. Runcan.

CONFERINȚA. La 13 Febr. s'a ținut în comuna Bălaia, jud. Bihor conferința anuală a cercului Bălaia. Au luat parte delegați din 8 comune și au participat și din cercul Chișlaz, frații Sușman, Po-

povicii și Pop. După masă s'a ținut serbarea tineretului, împodobită cu poezii, soluri și cântări în trei limbi, și de muzica din loc.

CURS DE NOTE. Frații din com. Hagi-Curda, jud. Caliacra, au avut un curs de note de 25 de zile, cu 17 elevi. S'a mai înființat un cor de 20 de copii și s'au ținut seara evanghelizări, la cari a vorbit fr. Mircea T.

S'A ȚINUT UN CURS BIBLIC dela 17—22 Ianuarie, în Seitin, jud. Arad, de către fr. Ioan Truța. Seara s'au ținut evanghelizări la cari a luat mult popor parte, ascultând cuvântul lui Dumnezeu.

• IN SITELEC, jud. Bihor, frații au avut o nespūsă bucurie cu ocazia unei serbări a tineretului din Oșand, la 30 Ian. Programul a fost condus de către frațele Indrea N., ajutat de fr. Teț Gh. și a fost împodobit cu poezii și cântări.

A ÎNCETAT DIN VIAȚĂ la 7 Februarie sora Rozalia Ciordaș din Suplacu de Barcău, jud. Bihor, care, pe la anul 1912 a fost întemeietoarea bisericii din Satu Mare și a condus școala dum. Fr. Ciordaș, soțul răposatei, a fost 30 de ani colporteur de Biblie. La înmormântare au vorbit fr. Sabo C. și Sabo L.

IN ȘIRIA, JUD. ARAD, s'a ținut o frumoasă serbare a școlii duminicale, la 20 Febr. A vorbit fr. Fareaș din Covăsinț, despre creșterea copiilor în școala duminicală. S'au declamat poezii și s'au citit mai multe referate, din cari am înțeles cum s'a înființat și de către cine, prima școală duminicală și ce rol are ea în bisericile noastre. Am înțeles că întemeietorul ei a lucrat cu copiii pe cari i-a luat de pe stradă și și-a jertfit toată viața, ca să aducă pe copii la Domnul. La sfârșitul serbării, s'au tras la sorți mai multe Biblie și Testamente, ai căror câștigători au fost copiii școlii duminicale.

PENTRU MISIUNEA ÎN SIBAINATA-TE s'au primit următoarele sume: Bis. Craiova 100 lei. Bis. Partoș, Alba 150 lei. Bis. Ferendia, Timiș 142 lei. Doi frați din Reșița 400 lei. Gh. Iuliana, Slatina 200 lei. Bis. Grădina, Constanța 330 lei ca zeciuială. C. Popovici, Sichevița, 100 lei. V. Buzdugan, Mădej 100 lei. Capoccean M. Stinapari 40 lei. Rucu T. Zumsănerai 300 lei. Soc. Femeilor, Caransebeș 500 lei. D. Amas, Balasinești 50 lei. (Va urma). Casier L. L. Sezonov, str. Berzei 29, București 2.

TINERETUL BAPTIST din com. Suplac, jud. Bihor, a aranjat la 13 Febr. o frumoasă serbare, la care au luat parte frați din mai multe comune. Programul, condus de fr. I. Tăcut, a fost împodobit cu poezii, soluri, duete și cu

cântările frumoase ale corului din loc. Ca vorbitori au fost frații Dărăban N. și I. Turc

IN SEPREUȘ, jud. Arad, în 2 Febr., a avut loc căsătoria religioasă a fr. Traian Morar cu sora Măriuță Burecă. Actul cununiei a fost îndeplinit de către fr. Marcu din Cermei.

DUMINECA, în 20 Februarie, s'a ținut o serbare în Botești, jud. Arad, la programul căreia au contribuit numai aceia cari citesc Biblia zilnic. S'au declamat mai multe poezii având ca subiect Biblia, iar vorbitorii au arătat importanța pe care o are Biblia în viețile lor. Fr. Vrânceanu, care era de față, ne-a făcut bucurie cu cântările pe cari le-a intonat spre slava Domnului. Au luat parte frați din vreo opt comune. La sfârșitul serbării, după apelul făcut de misionarul pentru citirea Bibliei, fr. Dănilă Pascu, mulți tineri și bătrâni s'au hotărât să dea primul loc în viață, în fiecare zi, Bibliei.

IN BISERICA DIN GRANICERI s'a ținut căsătoria religioasă, la 24 Februarie, a fr. Gh. Nădăban din Socodor, cu sora Emilia Blej din Grăniceri. Actul cununiei a fost îndeplinit de către fr. D. Pascu, iar Fr. Vrânceanu a împodobit această serbare cu cântări.

IN BISERICA DIN IPOTEȘTI, jud. Suceava, s'a ținut un curs biblic în zilele de 11—13 Februarie, condus de fr. Ilie Ciornei. Au participat frați și prieteni din comunele Bosanci, Plavalari, Lisaura, Costăna și Itcani. Duminecă, 13 Febr., s'a ținut o evanghelizare, la care au vorbit frații Gh. Hostiuc, Gr. Chibici, N. Mihalachi, Gh. Croitor și Ilie Ciornei. Serbarea a fost împodobită cu cântări și soluri.

BISERICILE BAPTISTE DIN ST. LOUIS, Statele Unite, au ținut de curând o evanghelizare împreună în care s'au adaus la cele 35 de biserici baptiste, 1001 de membrii.

MOARTEA UNUI MARE PREDICATOR. De curând a murit Dr. Dinsdale Young, unul dintre cei mai mari predicatori, cari au existat în Anglia. În clipa când a murit el e scrigat: „Eu triumfez”. Cântarea lui iubită în viață a fost: „Izvor plin cu sânge curge”. A predicat în viața sa peste 25 de mii de predici. A început să predice la 15 ani și a continuat până la murit. D. Lloyd George, când a auzit de moartea lui, a spus că Dr. Young a fost unul dintre cei mai mari predicatori ai tuturor vremurilor și că din tinerețea sa, el a ascultat cu sinceritate și cu admirație reverentă predicile acestui mare om a lui Dumnezeu.

FAPTE, PILDE și IDEI

Tăria bisericii

Un hughenot a spus Prințului de Navarre: „Biserica lui Dumnezeu — Altetă, — este o ricovală care a rupt multe ciocane. Porțile iadului nu o vor birui”.

Solia din urmă a

Domnului

Aceasta va fi totdeauna o întrebare, dacă oamenii învață mai mult din înfrustrările decât din bucuriile lor. Să păcătuiești în timp de bucurie, însemnează să dai ascultare unei ispite. Să păcătuiești în întristare, însemnează să te împotrivești îndurării divine. Înfrustrarea e solia din urmă a lui Dumnezeu. Prin ea, Dumnezeu vorbește cu glas tare. Cel ce nu învață din întristare, arată că poate închide urechile când Dumnezeu vorbește mai tare. Deaceia împietrirea inimii și nepocăința după întristare este mai periculoasă decât necumpătarea în bucurie. Rodele ei totdeauna sunt mai dureroase.

Cum s'a răspândit

Evanghelia

Un Evreu a fost cel ce a dus Evanghelia la Roma; un Roman a dus-o în Franța; un Francez a dus-o în Scandinavia; un Scandinav a dus-o în Scoția; un Scoțian a dus-o în Irlanda; și un Irlandez, la rândul lui, făcu cucerirea misionară a Scoției. Niciun popor n'a primit Evanghelia decât din mâinile unui străin.

Moody a spus:

„Imi aduc aminte de o seară, când Biblia a fost cea mai seacă și mai întunecată carte din univers pentru mine. A doua zi a fost toată lumină. I-am aflat cheia. Fusesem născut din nou de Duhul Sfânt. Dar înainte de a pricepe ceva din gândul lui Dumnezeu în Cuvântul Său, trebuia să mă lapdă de păcatul meu”.

Studentul Bibliei

trebuie să se apropie de Noul Testament nu cu o curiozitate nelegiuită, ci cu respect, ținând minte că primul și singurul lui scop trebuie să fie ca să prindă spiritul a ceea ce învață și să fie schimbat de el. El este hrana sufletului și pentruca să fie de folos, trebuie să nu rămână numai în memorie, ci să pătrundă în adevăratele adâncimi ale inimii și minții.

Un vultur care se ridică în înaltul cerului, nu se îngrijorează cum va trece râurile.

Cine poate să dea

zeciuială

La o ședință a diaconilor, într-o oarecare biserică, se discuta chestiunea zeciuiei. Păstorul ceru, ca toți diaconii cari dădeau zeciuială, să ridice mâna. Nici o mână nu se ridică. Un diacon dintre cei de față, ca să se îndreptătească, vorbi împotriva zeciuiei. Unul dintre diaconii prezenți era casierul bisericii. El avea registrele la sine. Păstorul a făcut un lucru într'adevăr neplăcut. Toți diaconii cunoșteau o fată orfană pe care biserica o ajutase altădată. Această fată acum avea o slujbă de servitoare la un oficiu de telefoane. Ea dădea zeciuială regulat. Păstorul ceru casierului să caute în registru cât dăruiește această fată. El făcu așa. Atunci păstorul ceru casierului să caute pe acel diacon care era împotriva zeciuiei, să vadă cât a dăruit. Registrele arătară în fața întregii adunări a diaconilor, că fata a dat aproape de două ori mai mult decât diaconul care s'a împotrivit zeciuiei. Diaconul era un om de afaceri bogat, își avea casa lui, un mare automobil și era director la o bancă. Aceasta e o istorie adevărată. Cere are urechi de auzit să audă.

Cugetări

— Dumnezeu își ia răspunderea urmărilor ascultării noastre.

— Dumnezeu sfânt are nevoie de o unealtă sfântă, în care să-și poată oglindi viața Lui sfântă.

— Trebuie să semănăm cu Hristos în viața noastră lăuntrică, dacă vrem să-l semănăm în lucrarea de afară.

— Tot ce rămâne în noi, din noi înșine, împiedecă arătarea lui Hristos în noi.

— O mulțime de lucruri așa zise, nevinovate, se descopăr ca primejdioase pentru cel ce nu vrea „să-și facă voia lui”, ci voia Celui ce l-a trimis.

— O înțelegere greșită a dorinței de a fi „tuturor toate”, ne împiedecă să fim ceva, pentru cineva.

— Jugul ascultării este ușor când eul este pe cruce.

— Cât întunecare îngădui în inima ta, atâta loc își păstrează diavolul în tine și atâta numește el cu drept cuvânt proprietatea lui.

— A fi „în Hristos” însemnează un om care nu se mai vede și despre care nu se mai vede nimic, căci este ascuns în Isus și e mort pentru tot ce nu este dela Hristos.

— „Cel drept trăiește prin credință”. Tot ce are el, are prin credință și când nu mai crede, nu mai are.

— Dumnezeu dă și astăzi, cum dădea și odinioară, numai să găsească vase.

— Dumnezeu coboară foc numai acolo, unde este pusă jertfa pe altar.

— Duhul este dat aceluia cari ascultă de El.

— Este o mare prostie, să vrei să biruiești firea ta pământească prin puterea ta. O mai mare prostie e, să aștepti ceva bun din firea ta pământească; și cea mai mare prostie e să slăvești firea pământească.

— Este o lume, pe care trebuie s'o urâm cu toată tăria și cu care să n'avem niciun fel de legătură, e lumea păcatului. Este însă, o lume pierdută, pe care trebuie s'o iubim cu toată căldura dragostei noastre, e lumea compusă din suflete pierdute.

— Numai cine este un răstignit față de lume, poate să biruiește lumea.

— Numai o armă pot să întrebuințeze copiii lui Dumnezeu față de vrăjmașii lor. dragostea.

— Inveți să cunoști lucrarea gingașă a Duhului numai atunci, când, în simplitate, primești înștiințările lui și nu-i stai în cale cu parerile tale și cu nefericitățile.

— În multe cazuri avem călăuzirea vieții noastre bine arătată în Biblie și atunci în zadar o căutam în îndemnuri lăuntrice.

— Prin credința noastră, învățăm pe oameni să creadă.

* * *
— Nu e dat oricui să fie o lumină, după care să ne călăuzim, însă lumina, ori de unde ar veni ea, este de mare preț și se cuvine să luăm bine seama spre a nu o stinge ca să rămânem în întuneric. — Regina Maria a României.

ȘTIRI

NOUA CONSTITUȚIE a fost votată de țară cu 4.297.581 voturi pentru și numai 5483 voturi contra. Constituția a fost promulgată cu o solemnitate deosebită Duminecă, în 27 Februarie.

TOTI FUNCȚIONARIII STATULUI trebuie să depună jurământul pe noua Constituție în termen de 7 zile dela promulgarea ei.

UN NOU PROCES MARE s'a pornit în Moscova împotriva mai multor fruntași de stat acuzați de acte împotriva Sovietelor.

D. HITLER VA MERGE ÎN ITALIA în prima jumătate a lunii Mai, unde va sta opt zile.

TRUPELE JAPONENZE au înconjurat 250.000 de soldați chinezi.

CONFERINȚA ÎNTELEGERII BALCANICE, întrunită la Ankara, a hotărât să recunoască imperiul italian.